

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Lincauțan Ion XXX, născut la XXX, originar din XXX și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.04.2018 pînă la 08.02.2019;

Instanța de apel de la 26.02.2019 pînă la 05.12.2019;

Instanța de recurs de la 06.02.2020 pînă la 13.05.2020.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019, Lincauțan Ion, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (1), lit. a) și 220 alin. (2), lit. a) Cod penal și în baza acestor Legi cu aplicarea art.70 alin. (3¹) Cod Penal fiind condamnată:

- în baza art. 206 alin. (1), lit. a) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani;

- în baza art. 220 alin. (2), lit. a) Cod penal, la 4 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1), Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Lincauțan Ion pedeapsa de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință s-a adăugat parțial lui Lincauțan Ion pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Ungheni din 27.05.2016, pe un termen de 1 an închisoare.

Definitiv s-a stabilit lui Lincauțan Ion pedeapsa cu închisoare pe un termen de 11 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani.

Cerința procurorului privind încasarea sumei de 734,82 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, a fost respins, ca fiind neîntemeiată.

1.1. Conform încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2019 s-a dispus:

„ în sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 februarie 2019 prin care a fost condamnat Lincauțan Ion, în baza art. 206 alin. (1), lit. a) Cod penal - 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin

de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani, și în baza art.220 alin. (2), lit. a) Cod penal - 4 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate s-a stabilit lui Lincauțan Ion pedeapsa de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință s-a adăugat parțial lui Lincauțan Ion pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Ungheni din 27.05.2016, pe un termen de 1 an închisoare.

Definitiv s-a stabilit lui Lincauțan Ion închisoare pe un termen de 11 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani.

Termenul executării pedepsei în privința lui Lincauțan Ion Fiodor s-a calculat din momentul pronunțării sentinței 08.02.2019, cu includerea termenului aflării sub arest din 16.03.2018 - 08.02.2019 cu includerea mențiunii - măsura preventivă starea de arest - se menține.";

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Lincauțan Ion, în luna august 2016 cunoscând cu certitudine că Midori Cristina, născută la 14 martie 2000, este minoră, urmărind scopul de a trage foloase financiare și a înlesni prestarea serviciilor de prostituție de către această persoană, a adăpostit-o pe XXX în apartamentul în care locuia la acel moment de pe adresa din XXX. Ulterior, urmărind scopul scontat, Lincauțan Ion a îndemnat-o și determinat-o pe XXX să presteze servicii sexuale contra plată, iar pentru atingerea scopului infracțional, Lincauțan Ion a plasat anunțuri pe situl de internet www.999.md cu conținutul privind prestarea serviciilor sexuale contra plată, în scopul exploatării sexual comerciale în prostituție a copilului nominalizat, trăgând foloase de pe urma practicării prostituției de către aceasta până la sfârșitul lunii decembrie 2016, încasând de la ultima un venit ilicit aproximativ de 90 000 lei.

Tot el, în luna noiembrie 2016, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirea practicării prostituției de către alte persoane și respectiv tragerii unor foloase financiare de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, aflându-se în XXX, a îndemnat-o pe XXX și XXX de a practica prostituția în mun. Chișinău.

Ulterior, a plasat anunțuri pe situl de internet www.999.md privind prestarea serviciilor sexuale de către persoanele nominalizate, acțiuni prin care înlesnește practicarea prostituției de către ultimele, trăgând foloase de pe urma practicării prostituției de către aceste persoane în sumă de 50 % din venitul obținut în urma practicării prostituției prestate până la sfârșitul lunii decembrie 2016, încasând de la acestea un venit ilicit de aproximativ 66 600 lei." (vol. II, f. d. 219);

Faptele constatate de prima instanță sunt calificate în baza: „... art. 206 alin. (1), lit. a) Cod penal după semnele calificative - „trafic de copii, adăpostirea unui copil în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție" și în baza art. 220 alin.(2), lit. a) Cod penal după semnele calificative - „ proxenetismul - îndemnarea, determinare și înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșită asupra a două persoane". (vol. II, f. d. 227).

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Lincauțan Ion.

În susținerea apelului s-a invocat că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile imputate, astfel probele puse la baza condamnării, n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Pe această linie de motive, s-a menționat că, ... XXX cunoaște să vorbească și înțelege limba română însă nu poate să citească și să scrie în română. Acest fapt a fost demonstrat de mine personal în instanță prezentând acte originale care confirm faptul că XXX a învățat în școală rusă din XXX, plus la aceasta audiind-o pe XXX în calitate de martor în instanța de judecată ea la fel a confirmat faptul că XXX nu cunoaște a scri și a citi în română, a specificat că îi citea de mai multe ori mesajele din telefon scrise în română și o ajuta să răspundă la mesaje. Reieșind din cele expuse se deduce faptul că și dreptul la interpret a fost încălcat ... la etapa urmăririi penale a fost pus sechestrul pe automobilul de model „Nissan Primera” care-i aparține lui Lincauțan Ion și drept temei pentru punerea sechestrului a servit repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Apărarea a considerat că încheierea privind aplicarea sechestrului este total ilegală și neîntemeiată pe motiv că acțiune civilă la cauza dată nu a fost prezentată nici la etapa urmăririi penale, nici în instanța de judecată, respectiv temei pentru sechestrarea bunului dat nu există ... toate probele prezentate de către partea acuzării sunt combătute în totalitate în instanță de judecată și se poate observa cu simplitate că dosarul penal a fost fabricat de către organul de urmărire penală.” (vol. II, f. d. 236-242).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2019, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, menținând sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019, privindu-l pe Lincauțan Ion Fiodor.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, motivele invocate în apel prin care se invocă dezacordul cu administrarea și aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului, sunt nefondate din următoarele considerente:

Urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Astfel, sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite de inculpat, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sunt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Versiunea înaintată de partea apărării, precum că inculpatul nu a comis infracțiunile incriminate nu are suport probatoriu, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de primă instanță, relevate în cuprinsul

sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor imputate inculpatului și anume: declarațiile părții vătămate XXX., declarațiile martorilor XXX..

Participarea inculpatului la trafic de copii și la proxenetism se dovedește și prin:

- măsura specială de investigație - identificarea abonatului, proprietarilor sau utilizatorilor IP-adresei: XXX, de pe care s-au publicat anunțurile privitor la prestarea serviciilor sexuale contra plată, conform căruia s-a stabilit că IP-adresei: XXX, de pe care au fost plasate anunțurile privind prestarea serviciilor sexuale contra plată este instalat pe adresa XXX și aparține cet. Lincăuțan Ion;

- procesul - verbal de ridicare din 21.12.2016 și procesul - verbal de examinare din 21.03.2018, conform cărora de la IP Centru, mun. Chișinău a fost ridicat materialul înregistrat în Registrul nr. 2 la data de 16.11.2016 cu numărul 20785, din care în urma examinării s-au constatat circumstanțe care confirmă infracțiunea săvârșită (vol. I, f. d. 45-57);

- procesul - verbal de confruntare din 22.03.2018 efectuat între martorul Golban Cristina și învinuitul Lincăuțan Ion, din care rezultă că ultimul a refuzat să participe la confruntare (vol. I, f. d. 92);

- procesul - verbal de confruntare din 22.03.2018 efectuat între partea vătămată Midori Cristina și învinuitul Lincăuțan Ion, din care rezultă că ultimul a refuzat să participe la confruntare (vol. I, f. d. 94);

- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02 februarie 2018, conform căruia martorul Golban Cristina a recunoscut persoana din fotografia sub nr.2 ca fiind Lincăuțan Ion, persoana care i-a propus să practice prostituția (vol. I, f. d. 95-96).

De asemenea, partea apărării a invocat nulitatea procesului - verbal de audiere a părții vătămate XXX din 03 martie 2018 (vol. I, f. d. 84-86), motivând că la întocmirea actului respectiv, părții vătămate nu i-a fost asigurat dreptul la interpret, la psiholog, precum și dreptul de a fi asistată de un reprezentant legal.

Motivele invocate, precum că acțiunile de urmărire penală în cauză au fost desfășurate cu încălcarea normelor de procedură penală, nu sânt fondate.

Urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma articolului 251 Cod de procedură penală.

Procesul - verbal de audiere a părții vătămate XXX din 03 martie 2018 este întocmită în conformitate cu prevederile articolelor 111 și 260 Cod de procedură penală, fiind respectate prevederile articolului 60, 91, 92, 481 alin. (3) și 481¹ Cod de procedură penală.

Astfel, la f. d. 84, vol. I, este semnătura părții vătămate XXX prin care confirmă că dorește să facă declarații în limba de stat, pe care o posed bine, fapt confirmat și prin declarațiile date în primă instanță la 06.08.2018 (vol. II, f. d. 182);

Se remarcă, că partea vătămată la darea declarațiilor în primă instanță, precum și în instanța de apel, nu a invocat necesitatea prezenței unui interpret pentru ai traduce declarațiile prezentate, fapt ce rezultă că ultima cunoaște să citească în limba de stat.

În atare circumstanțe, alegația apărătorului, precum că părții vătămate i s-a încălcat dreptul la interpret este neîntemeiată.

Cu privire la motivul invocat în sensul că părții vătămate nu i-a fost respectat dreptul de a fi asistată de reprezentantul său legal, instanța de apel de asemenea îl

consideră neîntemeiat, or, conform prevederilor articolului 481¹ alin. (2), pct. 2) Cod de procedură penală ultima este în drept să refuze participare reprezentantului, ceea ce și a făcut (vezi procesul - verbal de audiere a părții vătămate XXX din 03 martie 2018, vol. I, f. d. 85 primul aliniat);

Un alt motiv de declarare a nulității procesului - verbal de audiere a părții vătămate XXX. din 03 martie 2018 invocat de avocat este lipsa psihologului la audiere.

Motivul date, la fel, se respinge, or, pe fiecare filă a procesului - verbal de audiere a părții vătămate XX din 03 martie 2018 se atestă semnătura psihologului Moraru - Chilimar R., fapt confirmat și prin declarațiile acesteia făcute în cadrul ședinței de judecată în primă instanță (vol. II, f. d. 188);

Conform prevederilor articolului 251 alin.(4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în ședința de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, sau în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești.

Din lucrările cauzei, rezultă că la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Lincăuțan I. a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, n-au fost invocate motive privind nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

Totodată, potrivit articolului 66 alin. (2) pct. 27) Cod de procedură penală, învinuitul Lincăuțan I. a avut dreptul să atace acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, în modul prevăzut de articolul 313 Cod de procedură penală, însă, după cum rezultă din materialul cauzei, acest drept n-a fost exercitat.

Or, conform articolului 230 alin. (2) Cod de procedură penală în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Prin urmare, nu sunt fondate motivele, ce vizează activitatea organului de urmărire penală, sub aspectul precum că este încălcat dreptul la interpret, la psiholog, precum și dreptul de a fi asistată de un reprezentant legal în faza urmăririi penale.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Relevante, în sensul poziției formate, sunt considerentele cuprinse în sentință: „ ... *obiectul juridic* special al infracțiunii de proxenetism îl formează relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea rapoartelor sexuale. Victima infracțiunii de proxenetism poate i oricare persoană de sex feminin sau masculin vârsta sau alte particularități ale acesteia nu au importanță la calificate.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiune sub diferite modalități normative cu caracter alternativ și anume, îndemnul la prostituție, determinarea la prostituție, înlesnirea practicării

prostituției, tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Pentru a putea fi considerată prostituție, fapta trebuie să îndeplinească următoarele două condiții: practicarea de acte sexuale cu persoane diferite; procurarea mijloacelor de existență ca urmare a practicării de acte sexuale cu persoane diferite.

Infrațiunea de proxenetism este o infrațiune formală, care se consumă în dependență de modalitatea normativă, astfel în modalitatea îndemnului la prostituție se consumă din momentul îndemnului, indiferent dacă persoana îndemnată a adoptat sau nu ulterior hotărârea de a practica prostituția; în modalitatea determinării la prostituție proxenetismul se consideră consumat din momentul luării de către victimă a hotărârii de a practica prostituția, indiferent dacă această hotărâre a fost sau nu realizată; în modalitatea de înlesnire a practicării prostituției, proxenetismul se consideră consumat, dacă prin ajutorul acordat de făptuitor a fost facilitat practicarea sau continuarea practicării prostituției, iar prin modalitatea de tragere de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, proxenetismul se consideră consumat din momentul obținerii de către făptuitor, chiar și o singură dată, a foloaselor patrimoniale de pe urma practicii prostituției de către o altă persoană.

Latura subiectivă a infrațiunii prevăzute la art.220 CP se caracterizează prin intenție directă, motivul căreia de cele mai dese ori este interesul material. Subiectul infrațiunii de proxenetism este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infrațiunii a atins vârsta de 16 ani.

Totodată, instanța reține că, obiectul juridic special al infrațiunii de trafic de copii are un caracter multiplu format din, obiectul juridic principal - ce constituie relațiile sociale cu privire la dezvoltarea fizică, psihică, spirituală și intelectuală a minorului și obiectul juridic secundar - ce constituie relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a minorului.

Latura obiectivă a infrațiunii specificate constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea sub oricare din următoarele modalități alternative de realizare: recrutarea victimei, transportarea victimei, transferul victimei, adăpostirea victimei, primirea victimei și darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra victimei.

Prin recrutare victimei se înțelege activitatea care întrunește următoarele condiții: a) atragerea, angajarea, năimirea, racolarea (prin selectare) a victimei; b) ofertarea victimei să-și dea consimțământul la realizarea asupra ei a unei tranzacții cu caracter patrimonial; c) recrutarea victimei reprezintă activitatea de început, etapa inițială, după care vor urma transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea victimei.

Adăpostirea victimei constă în punerea, ținerea acesteia la adăpost, prin instalarea temporară a victimei într-o locuință sau într-un alt amplasament având aceeași destinație.

Latura subiectivă a infrațiunii prevăzute la art. 206 CP RM se exprimă în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă, motivul infrațiunii de cele mai dese ori fiind interesul material. Scopul infrațiunii de trafic de copii are un caracter obligatoriu la caz - exploatarea sexuală, comercială și necomercială, în prostituție etc.

Victima infrațiunii de trafic de copii are o calitate specială și anume, la momentul săvârșirii infrațiunii nu a atins vârsta de 18 ani.

Astfel, ținând cont de prevederile art.art.8 și 389 alin.(l) Cod de procedură penală, instanța de judecată a exclus din învinuirea înaintată semnul calificativ „recrutarea”, dat fiind faptul că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Ion Lincauțan nu a recrutat partea vătămată minoră XXX în apartamentul pe care îl închiria din XXX, dar a adăpostit-o la cererea ultimei, iar ulterior cunoscând-o că este minoră a urmărit scopul de a trage foloase financiare, înlesnind prestarea serviciilor de prostituție de către aceasta, XXX și XXX, îndemnându-le și determinându-le să presteze servicii sexuale contra plată.

Prin urmare, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor se mai confirmă și prin declarațiile XXX și XXX, care la OUP în prezența Ofițerului de urmărire penală și psihologului au relatat cu lux de amănunte că „după câteva zile, într-o discuție, Ion văzând că duce lipsă de bani a întrebat-o dacă nu dorește să practice prostituția, pentru ca să câștige bani și să aibă de cheltuială. Astfel Ion plasa anunțuri pe pagina de internet www.999.md cu conținutul „cunoștință”, „masaj”, etc. cu indicarea numerelor de telefon pe care special le avea pentru aceasta”, „Câte o dată la apelurile clienților Ion răspundea cu glas asemănător de femeie și explica condițiile. Aproximativ după 3-4 zile la domiciliu la Ion a venit să o viziteze o prietenă de a sa pe nume XXX. Ion singur î-i spunea să cheme prietenele sale în ospeție. Inițial nu înțelegea care erau intențiile acestuia. În discuție Ion i-a propus și XXX să practice prostituția în aceleași condiții ca și ea, cu ce ea a căzut de acord, iar peste o zi în vizită a venit o prietenă comună de a sa și XXX pe nume XXX, căreia Ion de asemenea i-a propus să practice prostituția, la care acesta de asemenea a acceptat”, „cât și martorului XX care a relatat că ” în discuție cu Cristina, aceasta împreună cu Ion i-au propus să practice prostituția promițându-i că va câștiga bani mulți. Ei i-au explicat că Ion plasează anunțuri pe situl de internet www.999.md privind prestarea serviciilor sexuale, indicând în anunț numărul de telefon la care sunau potențialii clienți”.

Totodată, instanța de judecată a reținut că, atât la OUP, cât și în ședința de judecată partea vătămată XXX, martorul XXX au relatat că, Lincauțan Ion a aflat că XXX este minoră după ce au fost reținute de colaboratorii de poliție la 16.11.2016, iar după cazul dat a continuat să presteze servicii sexuale în aceleași circumstanțe, fapt confirmat prin plasarea pe siteul 999.md anunțurilor cu conținutul privind prestarea serviciilor sexuale și anume, la data de 20.11.2016 ora 23:04 a plasat anunțul "super masaj cu o domnișoară", "Цена 650 лей сделать договорной", "drăguță și frumoasă sună nu ezita...aștept", la data de 23.11.2016 ora 23:15 a plasat anunțul "super masaj cu domnișoara 24/24", "Цена 650 лей сделать договорной" „sună nu ezita la orice oră 24 din 24”, iar la data de 24.11.2016 ora 22:04 anunțul "super sexy și frumoasă 24 din 24", "Цена 700 лей сделать договорной" "sună nu ezita drăguță și atrăgătoare 24 din 24" reînnoit la data de 25.11.2017 ora 04:01/Vol.I f.d.59/.

Cu referire la declarațiile martorului XXX depuse în ședința de judecată, instanța le consideră ca fiind neveridice, cu scopul eschivării inculpatului de la răspunderea penală. Iar argumentul acesteia precum că, la OUP a dat depoziții în rezultatul amenințării din partea ofițerului de urmărire penală, fiind constrânsă de a semna procesul-verbal de audiere a martorului din 15.03.2018 și procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02.02.2018, instanța îl consideră unul

declarativ și nefondat, deoarece nici la etapa urmăririi penale, nici ulterior careva plângeri în acest sens nu au fost înaintate.

Instanța reține că, conform proceselor-verbale de confruntare din 22.03.2018, inculpatul a refuzat participarea la confruntare cu partea vătămată XXX și martorul XXX/Vol.I, f.d.92,94/, iar reieșind din conținutul stenogramei anexate la procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 17.03.2017, se confirmă că inculpatul Lincauțan Ion înlesnea practicarea prostituției, trăgând foloase din activitatea respectivă/Vol.I, f.d. 134-140/.

Mai mult ca atât, vinovăția inculpatului Lincauțan Ion în comiterea faptelor incriminate se mai confirmă și prin declarațiile martorului ocular XXX, care a relatat sub jurământ că, la OUP a depus declarații veridice, iar înscrisurile expediate inculpatului Lincauțan Ion în penitenciar și prezentate de către avocat în ședința de judecată nu-i aparțin. Mai mult ca atât, inculpatul Lincauțan Ion i-a solicitat să-și schimbe declarațiile în favoarea lui, oferindu-se să-i achite amenda în cazul aplicării acesteia pentru depoziții false.

Instanța respinge și argumentul avocatului privind declararea nulă a procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 03.03.2018, pe motiv că martorul ocular XXX/psiholog/ în ședință de judecată a declarat că, procesul-verbal mai sus menționat a fost întocmit din spusele părții vătămate XXX, și înmănat ultimei pentru a-l citi, fără a fi influențată, la care aceasta nu a înaintat careva obiecții. Iar după ce s-a asigurat că declarațiile coincid cu cele scrise a contra semnat și dînsa.

Actul nominalizat /Vol.I,f.d.84-86/, respectiv nu cade sub incidența dispoziției art.251 Cod de procedură penală/." (vol. II, f. d. 227-229).

Considerentele cuprinse în sentință, expuse supra, sunt motivate, din punct de vedere ale legalității și temeiniciei.

Urmare a situației de fapt stabilite, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiune prevăzute la:

- articolul 206 alin. (1), lit. a) Cod penal: trafic de copii, adăpostirea unui copil în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție;

- articolul 220 alin. (2), lit. a) Cod penal: proxenetismul - îndemnarea, determinare și înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșit asupra a două persoane.

În context, se consideră corectă soluționată chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului, aceasta fiind în limitele legii.

Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din articolele 7, 61, 70, 75, 84 și 85 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunilor săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Astfel, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

În speță, cu privire la pedeapsa penală, sunt aplicate și prevederile articolului 84 alin. (1) Cod penal, care reglementează aplicare pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, or inculpatul Lincăuțan I. a săvârșit două infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele.

La fel, pedeapsa a fost aplicată în condițiile articolului 85 Cod penal, or inculpatul a săvârșit infracțiunile reținute prin prezenta sentință, în timp ce executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Ungheni din 27 mai 2016, în termenul de probațiune.

Temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege sau pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se constată.

Chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare este soluționată în conformitate cu prevederile articolele 227 - 229 Cod de procedură penală.

Cu privire la cererea apărătorului de scoaterea de sub sechestru a automobilului de model „Nissan Primera” cu numărul de înmatriculare BZJ758 se respinge ca din următoarele considerente:

Din materialele cauzei rezultă că încheierea din 27 martie 2018 prin care a fost admis demersul procurorului și autorizată punerea sub sechestru a automobilului de model „Nissan Primera” cu numărul de înmatriculare XXX ce aparține inculpatului și mandatul judecătoresc (f. d. 150-151) nu au fost contestate în ordinea prevăzută de articolul 209 Cod de procedură penală.

Conform normei respective soluționarea cererii privind scoatere bunurilor de sub sechestru se face în ordinea procedurii civile.

Astfel, partea apărării nu este lipsită de dreptul să solicite scoaterea bunului de sub sechestru, în ordinea procedurii civile.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Lincauțan Ion. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor menționând aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3 din decizie).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiurile prevăzute de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, având în vedere că apărătorul critică vinovăția lui Lincauțan Ion, considerând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, solicitând să fie achitat pe infracțiunile imputate.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de Lincauțan Ion.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar vina inculpatului este dovedită potrivit materialelor cauzei.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că

obligăția motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit textului recursului, recurentul mai invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Lincauțan Ion, sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (1), lit. a) și 220 alin. (2), lit. a) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Lincauțan Ion, a comis infracțiunile prevăzute de art. art. 206 alin. (1), lit. a) și 220 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția, este neîntemeiată.

Concluziile instanței de apel corespund circumstanțelor cauzei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că Lincauțan Ion nu a săvârșit infracțiunile imputate, nu s-au stabilit.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Lincauțan Ion XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **03 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan